

Sygn. akt II K 1108/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 21 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Renata Wajda

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Michalik

przy udziale Prokuratora Agnieszki Piszczek

po rozpoznaniu w dniu 21.11.2017r. sprawy:

Ł. S. syna J. i B. zd. S.

urodz. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 lipca 2017 roku w N. woj. (...) składając w Komendzie Miejskiej Policji w N. zawiadomienie o przestępstwie polegającym na dokonanej tego samego dnia w N. kradzieży z włamaniem do będącego jego własnością samochodu marki F. (...) nr rej (...), będąc uprzedzony o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania zeznał nieprawdę, iż w chwili przestępstwa w pojeździe tym znajdował się radioodbiornik marki (...) i fałszywie oskarżył M. S., iż to on może być sprawcą, który przywłaszczył to mienie, podczas gdy w rzeczywistości w pojeździe nie było przedmiotowego radioodbiornika, gdyż w dniu 7 lipca 2017r. oddał je do lombardu

to jest o przestępstwo z art. 233 § 1 kk i art. 234 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. uznaje oskarżonego Ł. S. za winnego popełnienia czynu mu zarzucanego, stanowiącego przestępstwo z art. 233 § 1 kk i art. 234 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na mocy art. 233 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk i art. 37 a kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka dzienna jest równa kwocie 10 zł (dziesięciu złotych) to jest grzywnę w wysokości 1500 zł (tysiąc pięćset złotych);

II. na mocy art. 43b kk orzeka wobec oskarżonego Ł. S. podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie jego treści wraz z danymi osobowymi oskarżonego na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta N. przez okres 14 (czternastu) dni;

III. na zasadzie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego Ł. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem części kosztów sądowych, zaś na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia reszty kosztów sądowych, obciążając w tej części Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 1108/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 listopada 2017 roku

sporządzone w trybie art. 424 § 3 kpk

Mając na uwadze dokonaną w sprawie ocenę materiału dowodowego i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne **Sąd zważył, co następuje:**

Za w pełni udowodnione Sąd uznał, że **oskarżony Ł. S.** działaniem swoim wyczerpał podmiotowe i przedmiotowe znamiona przestępstwa z art. 233§ 1 kk i art. 234 kk w zw. z art.11 § 2 kk .

Art. 233 §1 kk przewiduje odpowiedzialność karną wobec sprawcy , który składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje fałszywie. Natomiast art. 234 kk określa odpowiedzialność karną osoby fałszywie oskarżającej osobę niewinną o popełnienie przestępstwa, przestępstwa skarbowego, wykroczenia, wykroczenia skarbowego, lub przewinienia dyscyplinarnego

Przeprowadzone postępowanie wykazało, iż oskarżony Ł. S. w dniu 11 lipca 2017 roku złożył w KMP w N. zawiadomienie o przestępstwie polegającym na dokonanej tego samego dnia w N. kradzieży z włamaniem do jego samochodu F. (...) nr rej. (...) oraz zeznał nieprawdę, iż w chwili przestępstwa w pojeździe tym znajdował się radioodbiornik marki HCV i fałszywie oskarżył M. S., iż to on może być sprawcą kradzieży radioodbiornika, podczas gdy w rzeczywistości w samochodzie nie było tego radioodbiornika , gdyż w dniu 7 lipca 2017 roku Ł. S. oddał go do lombardu. Ł. S. przed złożeniem zawiadomienia o przestępstwie i przed złożeniem zeznań został pouczony o odpowiedzialności karej za fałszywe oskarżenie oraz za złożenie fałszywych zeznań.

Swoim czynem Ł. S. wyczerpał znamiona przestępstw z art. 233 §1 kk i art. 234 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Oskarżony Ł. S. w całości przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , że pomimo, iż przed przesłuchaniem został pouczony o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań podał nieprawdę, że M. S. dokonał włamania do jego samochodu i skradł radioodbiornik. Wiedział, że w chwili zdarzenia nie było w aucie radioodbiornika, bowiem kilka dni wcześniej oddał go do lombardu. Zeznał nieprawdę, ponieważ był zły na M. S., którego podejrzewał o wybitcie szyb w swoim samochodzie oraz obawiał się, że S. odbije mu dziewczynę. Oskarżony wyraził skruchę, podał, że wie że zrobił źle i że tego żałuje. Oskarżony wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze i wniósł o wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 10 złotych każda, podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń UM N. przez 14 dni i zasądzenie kosztów i opłat. (vide wyjaśnienia oskarżonego – k. 31-32).

Przesłuchany po raz drugi w charakterze podejrzanego (k. 60) Ł. S. podtrzymał swój wcześniejszy wniosek o wydanie wyroku skazującego złożony w trybie art. 335 kpk

W ocenie Sądu okoliczności popełnienia zarzucanego czynu oraz wina oskarżonego Ł. S. nie budziły żadnych wątpliwości. Czyn oskarżonego jest zawiniony i społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy – był więc czynem przestępczym. Oskarżony był osobą pełnoletnią , w pełni poczytalną (opinia sądowo- psychiatryczna k 46-47), w chwili popełniania przestępstwa miał możliwość rozpoznania bezprawności swojego czynu, nie zachodziły przy tym okoliczności, które mogłyby wyłączyć bezprawność czy winę .

Oskarżony Ł. S. dopuścił się wyżej opisanego czynu umyślnie, działając z zamiarem bezpośrednim, był pouczony o odpowiedzialności karej za fałszywe oskarżenie i fałszywe zaznania. Świadomie podał nieprawdę, kierując się złością w stosunku do wskazywanego sprawcy niepopelnionego przestępstwa.

Prokurator złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary w trybie art. 335§1 kpk .

Sąd przychylił się do wniosku oskarżyciela publicznego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i orzeczenie Ł. S. uzgodnionej przez niego z Prokuratorem kary i ogłoszeniu wyroku do publicznej wiadomości, albowiem zdaniem Sądu okoliczności popełnienia przestępstwa nie budziły wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazywała, że cele postępowania zostaną osiągnięte .

Uznając zatem oskarżonego Ł. S. za winnego popełnienia wyżej opisanego przestępstwa, Sąd – stosując art. 37 a kk (albowiem przestępstwo z art. 233§1 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8) wymierzył mu karę 150 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 10 zł . Dla wzmocnienia wychowawczego oddziaływania wyroku Sąd orzekł również podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez opublikowanie jego treści na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta N. przez okres 14 dni.

Zdaniem Sądu uzgodniona przez oskarżonego Ł. S. z Prokuratorem, a następnie orzeczona przez Sąd reakcja karna jest adekwatna zarówno do stopnia szkodliwości społecznej popełnionego przez oskarżonego czynu, jak i stopnia jego winy. Kara ta uwzględnia stopień szkodliwości społecznej popełnionego przez oskarżonego czynu, wyrażający się charakterem i rodzajem naruszonego dobra prawnego – to dobro wymiaru sprawiedliwości (rodzajowy przedmiot ochrony), w szczególności zaś wartość, jaką jest zapewnienie wiarygodności ustaleń dokonywanych w postępowaniu karnym, a co za tym idzie - ochrona prawidłowości (trafności) wydawanych orzeczeń (indywidualny przedmiot ochrony). Oskarżony dopuścił się przypisanego mu przestępstwa umyślnie z zamiarem bezpośrednim, z niskich pobudek, jakimi była chęć odegrania się na osobie, co do której oskarżony czuł złość.

Okolicznością łagodzącą było natomiast to, że oskarżony nie był dotychczas karany (k. 38), nie utrudniał prowadzonego postępowania sądowego i swoją postawą przyczynił się do jego szybkiego zakończenia oraz okazał skruchę.

W ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonego reakcja karna spełni swe cele o jakich mowa w art. 53§1 kk ,a w szczególności uzmysłowi oskarżonemu naganność jego postępowania, konieczność ponoszenia konsekwencji braku poszanowania prawa, a także wskaże środowisku oskarżonego nieopłacalność popełniania podobnych czynów .

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa częściowe koszty sądowe w kwocie 100 zł.